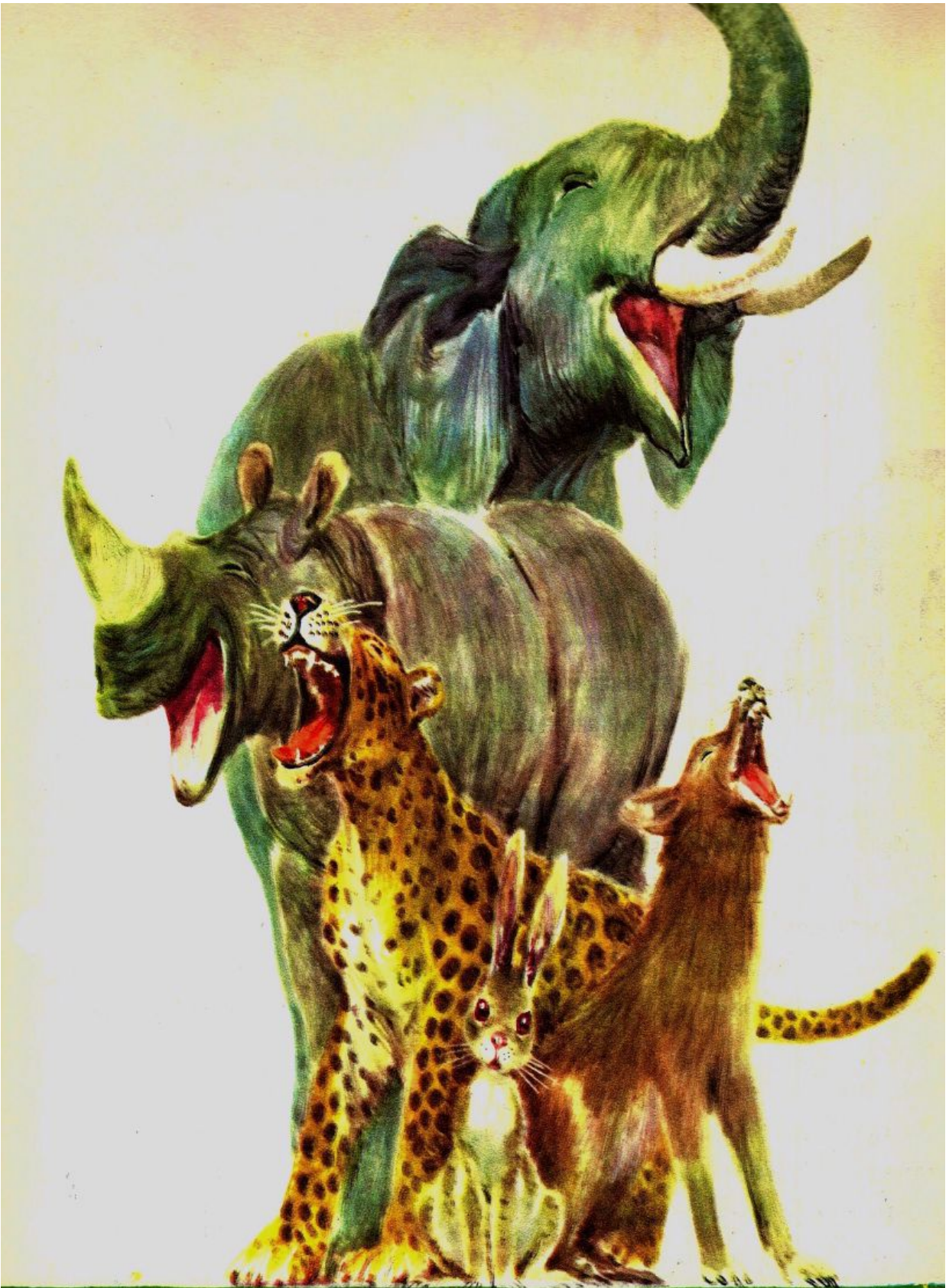

РЕНАТА ПАКАРИЕ СТРАШНИЯТ ЮНАК

Превод от италиански: Люба Никифорова, 1981

chitanka.info

Веднъж гъсеницата се вмъкнала в дупката на Зайо Байо, когато него го нямало. Настанила се в най-отдалеченото, топличко и тъмно кътче и зачакала.

Върнало се зайчето и видяло нечия следа по земята; понеже не разбрало чия е, извикало силно:

— Кой се е вмъкнал в моята къща?

Гъсеницата отговорила гръмогласно:

— Аз съм юнак и съм син на юнака над юнаците, владетел на страната Нийде-я-няма; аз съм непобедим, мога да смачкам носорога, както и да танцувам върху гърба на слона!

Зайчето, треперейки от страх, избягало от дупката си и се завайкало:

«Какво може да направи едно животинче като мене срещу един такъв звяр, който слага под краката си носорога и слона?»

По пътя си срещнало катерицата:

— Катеричке дружке, ще ми направиш ли една голяма услуга?

— Кажу какво има, Зайо Байо?

— Ела в моята дупка и се опитай да поприказваш със страшния звяр, който се е настанил там.

Катеричката се съгласила да му помогне и щом стигнали до входа на зайовата дупка, тя извикала силно:

— Кой се е настанил в дупката на моя приятел Зайо Байо?

Гъсеницата събрала пак гръмовития си глас и отговорила:

— Аз съм юнак и съм син на юнака над юнаците, владетел на страната Нийде-я-няма; аз съм непобедим, мога да смачкам носорога, както и да танцувам върху гърба на слона!

Като чула тези думи, катеричката се дръпнала бързо назад и рекла на зайчето:

— Аз не мога да направя нищо срещу такъв юнак. — И тътрила да бяга.

Натъженото зайче тръгнало да търси леопарда, за да го помоли да отиде той да поприказва с животното, което се е настанило в дупката му.

Леопардът приел на драго сърце да направи тази услуга, но когато пристигнал пред дупката и чул думите на скритата вътре гъсеница, казал жално:

—
Мили Зайо,
ако този звяр
може да
смачка
носорога и
слона, какво
остава за
мене?

И си
тръгнал, като
се мъчел да
прикрие
уплахата си.

Тогава
зайчето
отишло да
търси
носорога:

— В
мойта дупка
се е настанил
страшен
звяр. Ти,
който си
толкова
силен, ела да
го прогониш
оттам!

Носоро
гът, който бил славолюбив, отишъл веднага до дупката на Зайо Байо и
извикал, колкото му глас държи:

— Кой си ти, който си посмял да се настаниш в дома на моя
приятел Зайо Байо?

Гъсеницата, без много да му мисли, отговорила гръмогласно:

— Ела ми, ела ми насам, носороже! Аз съм юнак, син на юнака
над юнаците, владетел на страната Нийде-я-няма. Мога да смачкам

всеки носорог, който срещна на пътя си, и да танцувам върху гърба на слона.

Носорогът, който съвсем не очаквал да чуе такова нещо, снишил гласа си и казал на зайчето:

— Каза, че може да ме смачка, затова ще бъде по-добре да си вървя.

И докато носорогът се отдалечавал, зайчето, съвсем отчаяно, се отправило към слона и му рекло:

— В тебе, братко слоне, ми е последната надежда. Ела, моля ти се, да поговориш със страшния звяр, който победи носорога, а сега заплашва, че ще танцува върху твоя гръб.

Слонът, като погледнал зайчето отвисоко, казал:

— Зайо Байо, нямам никакво желание някой да танцува върху моя гръб, па бил той и най-силният звяр в цялата гора. Остани си със здраве.

И се отдалечил тържествено и спокойно, като оставил горкичкото зайче дълбоко наскърбено.

В този момент оттам минавала една жаба, която, като видяла зайчето тъй натъжено, полюбопитствувала да узнае какво му се е случило.

— Ако знаеш само... — промълвило зайчето, — че в моя дом за нещастие се е настанил един толкова страшен звяр, който успя да победи чакала, леопарда, носорога и слона дори...

— Я гледай ти! Та кой ли е този юнак?

— Казва, че е син на най-големия юнак на страната Нийде-я-няма.

— Я гледай, я гледай! Ще ми се да видя това страшно чудовище, което е победило всички зверове.

И като рекла това, жабата се приближила до входа на дупката и извикала силно:

— Кой се е настанил в къщата на моя приятел Зайо Байо?

А гъсеницата отговорила:

— Това съм аз, най-храбрият от всички юнаци, син на юнака над юнаците на страната Нийде-я-няма. Победил съм всички диви зверове, смачкал съм носорога и съм танцувал върху гърба на слона.

Жабата скочила в дупката, отправила се към ъгъла, от който излизал страшният глас, и казала:

— Прекрасно! Най-после намерих достоен за мене противник; аз съм не само силна, но съм и голям майстор в скачането.

Щом гъсеницата я видяла пред себе си, започнала да трепери от страх и със съвсем тъничък гласец пошепнала:

— Успокой се, жабо, аз съм само една нищожна гъсеница!

Тогава жабата я измъкнала навън и я показала на всички животни.

Цялата история била толкова забавна, че никой не сторил зло на гъсеницата, Жабата дори я взела под свое покровителство.

Дълго време обитателите на гората се смели от сърце на тази весела случка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.